

Jeg skal ikke gentage de Argumenter, der har været fremført, blot gøre opmærksom paa et enkelt Forhold nu, da Kakao-pulver er taget med, dette sunde Næringsmiddel, som anvendes i en Række Husholdninger, nemlig af Forbruget af Kakao sikkert ogsaa som Led i den almindelige Husholdning er meget stærkt stigende hele Verden over. Produktionen øges meget stærkt. Der findes i sidste Nummer af „Finanstidende“ en Redegørelse herfor, der viser, at vi her i Landet i 1921 brugte 3,1 Mill. kg og i 1920 2,9 Mill. kg; i 1905 var Forbruget 1,1 Mill. kg, i 1913 2 Mill. kg og i 1919 5,2 Mill. kg. Forbruget er altsaa her i Landet i Tiden fra 1905 til 1921 steget fra 1,1 Mill. kg til 3,1 Mill. kg, og en tilsvarende Stigning er foregaaet de fleste andre Steder. Dette betyder, at Kakao gaar ind mange Steder som daglig Drik i Husholdningerne og afløser Kaffe og The som sundere og mere nærende, men nu skal den altsaa beskattes som Luksus. Man vil derved hindre denne sunde og naturlige Udvikling, og det kan vi ikke være med til.

Hvad Restaurationsskatten angaar, vil den i særlig Grad ramme Købstæderne og købstadlignende Bebyggelser, og den vil føles som en Skat, Regeringen lægger særlig paa den Del af Befolkningen. Man vil opfatte det saaledes, at Regeringen vælger denne Vej, fordi den som bekendt væsentlig har sin Tilslutning i andre Kredse af Befolkningen. Man hopper over, hvor Gærdet er lavest. De, der skal hoppe med, i dette Tilfælde det konservative Folkeparti, opdager jo, naar de skal over, at Gærdet er vokset meget betydeligt for dem, der kommer bagefter. Det bliver et betydeligt højere og vanskeligere Spring, de skal foretage, og jeg kan forstaa, at de kvier sig ved at gøre det. Naar man selv har været Medlem af et Regeringsparti i 7 Aar, forstaaer man bedre denne Offerwillie, den i dette Tilfælde, kunde man fristes til at sige, fuldstændige Selvopgivelse, som ligger i, at et Parti for det politiske Formaaals Skyld bringer et saadant Offer, som det naturligvis er for det konservative Folkeparti at tage sit Medansvar for en Lov, der saa direkte er vendt mod en enkelt Del af Befolkningen, som det her er Tilfældet. Man kan jo ikke bebrejde Befolkningen i Byerne, at den gaar paa Restaurant, eller rose dem, der bor paa Landet, fordi de ikke gør det. Det er ikke noget, der følger af Dyder det ene Sted og Mangel paa Dyder det andet Sted, men det er en Følge af den tætte

Beboelse, af Virksomhedens Art, af Forholdenes Natur. Derfor kommer denne Skat til at virke, som Tilfældet bliver.

Begge Love er tidsbegrænset for et Aar. Jeg deler den højtærede Finansministers Opfattelse, at dette ikke har særlig stor praktisk Betydning. Der er her Tale om Love, som giver Statskassen henimod 30 Mill. Kr. — jeg tør ikke sige, om denne Beregning vil holde, for disse Love vil selvfølgelig i Forbindelse med hele den almindelige Sparebestræbelse i Befolkningen nedsætte navnlig Luksusforbruget stærkt paa de paagældende Omraader. Det almindelige Forbrug, det, der hører til Hverdagslivets Foreteelser, kan jo ikke nedsættes saa stærkt, men Luksusforbruget kan nedsættes og vil blive nedsat, og jeg er derfor ikke vis paa, at de foreliggende Love vil give fuldt saa meget, som man venter sig af dem. Men de vil i hvert Tilfælde give mange Penge i Statskassen og Penge, som bliver brugt, efterhaanden som de kommer, ja, til Dels er beslagnat, inden de indgaar, og som der vil være Brug for igen til næste Aar. Naar man da har vedtaget og indarbejdet disse Love, naar man en Gang har taget Smerten ved at gennemføre dem og Tabet paa dem, vil Kravet om at bibeholde dem naturligvis være saa stærkt, at de bliver vedtaget igen. Naar det konservative Folkeparti venter sig, at man kan bruge disse Love politisk til at tvinge en Toldlov igennem af en anden Art end den, Regeringen ellers har tænkt sig, tror jeg, man tager ganske fejl. Regeringen kan jo føre Toldloven igennem med Støtte fra anden Side; den har ogsaa ført Skattelove igennem med Støtte fra anden Side og er altsaa ikke bange for at gøre det, naar det skal være. Jeg lægger derfor ikke megen Vægt paa dette. Jeg tror heller ikke, at Borgerne, de, der gaar ud over, lægger megen Vægt paa, at det foreløbig er for et Aar; de er ganske klare over, at naar dette Aag en Gang er lagt paa dem, bliver det hængende med sin Vægt paa deres Skuldre.

Finansministeren (N. Neergaard):

Jeg takker mit Partis ærede Ordfører og Ordføreren for det konservative Folkeparti for deres Tilsagn om at ville medvirke til Gennemførelsen af disse Love.

Til det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Nina Bang) vil jeg gerne gøre nogle faa Bemærkninger. Det ærede Medlem dvælede meget stærkt ved, at Restaurationforbruget var et Nødvendighedsfor-